

kelse, hvori den foreligger, vil der efter Flertallets Formening alligevel være al Grund til at gaa ned med den meget store Beskyttelse, som den danske Sukkerindustri har. Det er jo i det hele Tendensen i det Toldlovsforslag, som der nu er afstemt over, at se at komme bort fra Beskyttelsen, altsaa over i den Retning, som Venstre gennem en Menneskealder har krævet. Jeg siger altsaa, at det har været Udvalgsflertallets Syn, at selv om Brysseler-Konventionen muligvis ikke bliver fornyet eller muligvis bliver fornyet i en anden Skikkelse, ville vi alligevel bort fra den ekstraordinært store Beskyttelse, som den danske Sukkerindustri har.

Saa kan der rejses det Spørgsmaal: Men er da Sukkerindustriens Beskyttelse saa høj, at vi alligevel tør forsvare, selv om Brysseler-Konventionen muligvis opløses, og vi vende tilbage til de gamle anarkiske Tilstande — jeg tror for Resten ikke, at det vil vare ret længe, for Europa vil neppe finde sig i det — at tage en Del af den Beskyttelse bort, som den danske Sukkerindustri har. Dette har, som sagt, Udvalgets Flertal ment, at det kunde vi gøre, og hvorfor? Jo, i det Øjeblik, der er Tale om at tage noget af Beskyttelsen bort, maa vi se paa, hvem det er, der er beskyttet, og hvorledes deres Stilling er.

De, som ere beskyttede, kunne egentlig deles i to — ja, jeg kan næsten sige tre Parter. I første Række er der selve den danske Sukkerindustri, og saa er der de danske Sukkerroedyrkere, det er væsentlig disse to Parter, det kommer til at dreje sig om. Der bliver Spørgsmaalet: Kan selve Industrien, altsaa De danske Sukkerfabrikker, taale, at vi tage noget af Beskyttelsen bort fra den? Ja, det er der ingen Tvivl om efter det, man har set af De danske Sukkerfabrikkers Regnskaber. Der viser det sig nemlig, at dette Selskab i den Tid, denne Beskyttelse har bestaaet, nemlig fra omkring ved 1890 til Dato, er vokset i den Grad frem til et kapitalstærkt Selskab i første Række, maaske saa kapitalstærkt som neppe nogen anden Industri her i Landet. Og naar det har kunnet vokse saaledes frem ved denne Beskyttelse — og det var vel at mærke godt i Gang dermed, før det fik Beskyttelsen, det havde allerede den Gang næsten 20 Aar paa Bagen og havde altsaa vist, at det kunde arbejde sig op uden Beskyttelse — og har kunnet opspare saa enorme Kapitaler, som Tilfældet har været, i Læ af Beskyttelsen, er der for os ikke nogen Tvivl om, at vi

med Rette kunne skride til at tage en endog meget betydelig Del af denne Beskyttelse bort fra den danske Sukkerindustri.

Det var altsaa set fra selve Industriens Side; dernæst bliver Spørgsmaalet, hvorledes Sagen stiller sig, set fra Roedyrkernes Side. Ville vi overfor Roedyrkernes Side kunne forsvare at tage en Del af Beskyttelsen bort fra Sukkeret? Ja, jeg mener, det kan forsvares, og jeg mener det af to Grunde. For det første den, at de Jorder, hvor Sukkerroer dyrkes, ere Danmarks bedste Jorder. Vil det ikke nok kunne forsvares, at Danmarks bedste Jord bliver ligestillet med Danmarks daarligste Jord? Er der nogen som helst Grund for os til at opretholde en Beskyttelse for Lollands fede Jord, Sydsjælland, Møen, Fyn, naar vi samtidig staa med fuldstændig ubeskyttet Agerbrug ovre i Jyllands Hedeegne? Nu kan det naturligvis nok siges, at den Fordel, som er indvunden ved Beskyttelsen i de senere Tider, er delvis kapitaliseret i Ejendommene; Ejendommene ere stegne i Pris, saa at de nuværende Roedyrkere alligevel ikke have en saa overordentlig stor Fordel af Beskyttelsen. Det er deres Forgængere, som ere løbne med Profitten. Jeg tror dog ikke, at denne Argumentation holder Stik. For det første er det ikke mere end 15 Aar siden, at Beskyttelsen i det hele taget blev givet, og det er vel ikke en saa overordentlig stor Del af de lolland-falsterske Ejendomme, som i den Tid er gaaet over paa andre Hænder. En Del af dem er selvfølgelig gaaet over paa andre Hænder, men særlig af de Ejendomme, hvor der dyrkes Sukkerroer — det vil sige væsentlig de større Ejendomme —, vil det ikke være en saa overordentlig stor Del, det drejer sig om, saa at det egentlig store Udbytte, det, som man kunde vente sig var kapitaliseret, vil egentlig først være kapitaliseret i de allersidste Aar. Det er egentlig kun i Løbet af de sidste 5—6 Aar, at De danske Sukkerfabrikker have givet saa stort et Udbytte, at der har været Anledning for Sukkerroegnene til at faa Jordpriserne særlig højt til Vejrs. Og dette er netop saa meget mere en Grund til at sige: Stop, nu ville vi af med Beskyttelsen dannede. Og det skal siges saaledes, at de forstaa det dannede, saa at de ikke i Fremtiden, naar der bliver Tale om yderligere Nedgang i Beskyttelsen, skulle beraabe sig paa, at de troede ikke, at der skulde røres ved den Ting mere. Det er